

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en reorganiseringsfond.

Af Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 12/11 92).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

For snart et år siden behandlede vi her i Tinget de samme forslag fra SF.

Først vil jeg kommentere beslutningsforslag nr. B 21. Det var et forslag, der også dengang led en langsom, men sikker død, så jeg må indrømme, at jeg ikke helt forstår bevæggrunden for genfremsættelsen, for der er jo ingen grund til at udøve genoplivningsforsøg på noget, som helt sikkert er stendødt. Jeg har bemærket, at der for tiden er gået mode i at fremsætte erhvervspolitiske forslag i en stadig strøm. Den slet skjulte bagtanke er vel, at forslagene skulle være indpiskere i finanslovsdrøftelserne om erhvervspolitikken, og det er da også helt i orden. Men drøftelserne er jo nu afsluttet.

Som jeg sagde her i Tinget for 14 dage siden, da vi havde et socialdemokratisk beslutningsforslag til førstebehandling, er det altid rart at få lagt gode ideer på bordet, så vi har noget at lade os inspirere af, men på den anden side synes jeg nu også, at vi skal passe på ikke at sløre billedet alt for meget, og jeg synes egentlig godt, man kan sige, at SF med dette beslutningsforslag bidrager til at skævvride debatten, for forslaget i januar blev håndfast afvist, og der er siden fremkommet nye forslag. Jeg har i hvert tilfælde ikke skiftet standpunkt vedrørende statslåneordningen, siden vi behandlede forslaget sidst. Selve sigtet kan vi i og for sig ikke være uenige i, for det er ikke blevet nemmere for iværksættere at få finansieret projekterne i pengeinstituttet. Der er god grund til, at der udvises forsigtighed, men det er også netop derfor, der er taget fat på problemstillingen, og i finanslovaftalen indgår en aftale om med udgangspunkt i regeringens forslag at behandle netop dette problem.

Jeg mener, at den model, som vi har aftalt, er gennemførlig og afbalanceret, når alle forhold tages i betragtning. Det er der vist ikke mange

der vil sige om SF's forslag lige bortset naturligvis fra forslagsstillerne. Men for hukommelsens skyld vil jeg gerne ganske kort repetere begrundelsen for at afvise forslaget om statslåneordningen.

Der er tale om en direkte og konkurrenceforvridende form for statsstøtte, som ikke passer ind i dansk erhvervs politik.

En anden grund er, at vi med de ca. 15.000 iværksættere, som årlig kommer til herhjemme, lægger op til en uhyggelig omfattende ordning, som både vil kræve et gigantisk bureaukratisk apparat og en gigantisk udskrivning fra statskassen.

Endelig vil vi også få svære problemer i forhold til EF, hvor man netop søger at afvikle disse direkte subsidieordninger. Det er derfor, Tyskland har omlagt den Eigenkapitalhjelpeordning, som har inspireret SF, til nu kun at gælde i de nye delstater som en strukturpolitisk foranstaltning, og derfor har jeg svært ved på nogen måde at anbefale beslutningsforslaget til videre behandling, men skal under alle omstændigheder afvise det.

Så til genfremsættelsen af beslutningsforslag nr. B 22 om oprettelse af en reorganiseringsfond. Det er som nævnt et forslag, vi også behandlede i januar, og det vandt slet ikke genklang, så også her synes jeg, at der er tale om et slag i luften. Forslaget har et umiskendeligt præg af forældede ideer om store fonde, der griber ind, når erhvervslivet svigter. Det kan vi selvfølgelig heller ikke støtte denne gang. Tiden har ikke just arbejdet for denne form for tanker.

Som jeg også sagde sidst, må en regional indsats over for større virksomhedslukninger med store konsekvenser for den enkelte egn ses i et bredere perspektiv. En sådan bredere debat havde vi i forbindelse med forespørgsel nr. F 15. Lidt senere havde vi debat om regeringens indsats over for lokalsamfund, der rammes af større virksomhedslukninger. I den forbindelse var jeg inde på den tanke, at der inden for rammerne af regionale udviklingsprogrammer kunne være behov for at styrke den lokale ekspertise med kræfter udefra. Det kunne være permanente tænketanke, det kunne være personer, som ikke mere er fuldtidsaktive eller for nylig er blevet pensionerede, og som kunne hjælpe de enkelte virksomheder. Udgangspunktet for en sådan indsats bør væ-